

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola, Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

7. Februarii. Cùm quis impugnatur, semper habeat, à quo sustentetur. S.
Ignat. ap. Ribad. l. 5. c. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

Nihil in salutis negotio differendum; avolat vita, cum qua clausa est janua merendi: vela contrahe, hodie vive: crastina quid ferat dies, incertus, nunc salutem tuam operare.

Quæ citò fiunt, duplicem laudem habent, & gesti operis, & celeritatis; utramque amittunt dilata. Nullâ in re magni nomen obtinebit, nisi cum Alexandro statuat: nihil differre in crastinum, quod hodie dari possit executioni.

Nec flos magis caducus, nec vitrum fragilius est, quàm sit spes longioris vitæ: illum flatus decutit, istud ictus comminuit, sed hanc mille die uno casus adire mere possunt.

7. Februarii.

Cum quis impugnatur, semper habeat, a quo sustentetur. S. Ignat. ap. Ribad. l. s. c. 10.

Prima belligerantium cura est, habere fœderatos. Væ soli! cum ceciderit, non habet sublevantem; tuo consilio, aut viribus fidere, certum audaciæ argumentum, sed & ruinæ initium est, quod tot tristes casus ostendunt.

Quò validior, & astutior hostis, cum quo

quo congregandum, tantò decet suis viribus minùs fidere; accersendæ sunt superpetiæ. Hostis noster dæmon est, & fortissimus, quis solus cum solo congregi præsumat?

Candor ille animi se, & sua dejectione alienæ submittentis novum è Cælo robur accersit, quo munitus præsidio vafri hostis fraudes non timebit.

Odit lucem Princeps tenebrarum; fugit, dum sua propalari videt consilia: & cuniculi, sic omnes ejus technæ vim amittunt, si pateant.

8. Februarii.

Si vis scire, quid à te velit Deus, omnium primùm affectu & in alterutram partem propensione exuas, necesse est. S. Ignatius in Exercit. hebdom. 2.

In sibilo auræ tenuis loqui Deus consuevit, non auditur in tumultibus, ubi pugnat passio, aut partem in unam impellit natura, non percipitur locutio Dei.

Invitat Deus animam ad solitudinem, dum ei vult ad cor loqui. Solitudo hæc nec loci, nec corporis, sed affectûs est. Tum auditur vox dilecti, ubi solus cum solo conversatur.